

## Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady dňa 26. 8. 2026

**Správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z.**

**Monitoring č.:** 0028/M/2026

**Programová služba:** Rádio Slovensko

**Vysielateľ:** Slovenská televízia a rozhlas

**Číslo autorizácie vysielania:** AR/1

Na základe záverov uvedených v správe Kancelária Rady pripravila nasledujúce uznesenie:

### **Návrh uznesenia:**

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. e) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o mediálnych službách) (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedu senátu Adama Valčeka a členov senátu Mgr. Ondreja Krivuša a Mgr. Kataríny Začkovej po prerokovaní správy č. 0028/M/2026 o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. skonštatovala, že v monitorovanom vysielaní rozhlasovej programovej služby Rádio Slovensko vysielateľa Slovenská televízia a rozhlas zo dňa 10. 5. 2026 **nebolo zistené porušenie zákona č. 264/2022 Z. z.**

## Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 26. 8. 2026

Monitoring č. 0028/M/2026 zo dňa 13. 5. 2026

Predmet monitoringu: *Banášoviny*

Deň a čas vysielania: 10. 5. 2026 07:48 hod.

Programová služba: Rádio Slovensko

Vysielateľ: Slovenská televízia a rozhlas

Číslo autorizácie: AR/1

Dátum: 19. 8. 2026

Monitoring programovej služby Rádio Slovensko zo dňa 10. 5. 2026 bol realizovaný na základe podnetu člena Rady pre mediálne služby.

#### **PRÁVNE VÝCHODISKÁ POSUDZOVANIA:**

**Zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“):**

#### **§ 8 Komunikáty**

*(4) Aktuálna publicistika je program tematicky spätý so spravodajstvom, ktorý obsahuje komentáre k správam a udalostiam, analýzy vývoja, politické stanoviská k udalostiam alebo názory politikov na jednotlivé témy.*

#### **§ 16 Obsahová služba a sloboda príjmu**

*(1) Poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach.*

#### **§ 25 Prístup verejnosti k pluralitným, objektívnym a nestranným informáciám**

*Vysielateľ, ktorý nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný*

- a) zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby,*
- b) zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.*

#### **ANALÝZA – stanovisko Kancelárie Rady pre mediálne služby:**

*Banášoviny* je rubrika vysielaná v rámci nedeľného vydania programu *Dobré ráno, Slovensko* na programovej službe Rádio Slovensko. Vysielateľ ju prezentuje a promuje ako glosu slovenského spisovateľa a publicistu Jozefa Banáša (z webu Rádia Slovensko: „*Milí poslucháči, teraz vám prinášame glosu slovenského spisovateľa a publicistu Jozefa Banáša.*“). Má formu približne 3-minútového monológu autora. Jozef Banáš v nej glosuje človeka, jeho charakter a správanie, spoločnosť, ale často aj akéhosi národného ducha, teda slovenský národ ako celok, ktorý často porovnáva s vyspelými národmi. Jednotlivé vydania majú názvy ako napr. *O nenávisti*, *O zveličovaní* či *Hrdinovia*. Niektoré vydania majú aj expresívnejšie názvy (*Idioti*, *Somár Švajčiar*).

Na webe rádia Slovensko má monitorované vydanie zo dňa 10. 5. 2026 názov *Odvaha*<sup>1</sup>. Všetky vydania sú umiestnené v archíve STVR v sekcii *Rubriky* (Pozn. Kancelárie Rady: Monitoring predmetného vysielania sme vykonali zo záznamov vysielania Rady).

Celý prepis monitorovaného vydania *Odvaha*:

**Jozef Banáš:** „Nikto nemá právo súdiť svojho blížneho, kým nekráčal v jeho šľapajách. Patrím ku generácii, ktorej drvivá väčšina kľučkovala reálnosocialistickým životom tak, aby sme sa mohli sami sebe aj svojím deťom pozrieť do očí. Neboli sme hrdinovia, snažili sme sa len byť slušní, plniť si každodenné pracovné a rodičovské povinnosti a pokiaľ možno, nevytrčať z radu. Kto už bol hrdina? Kňaz Anton Srholec, ktorý si odsedel 9 rokov v Jáchymove, mi povedal, že ani on ním nebol, lebo nešiel do väzenia dobrovoľne. Dnešní mladí odvážni hrdinovia, ktorí neboli pod tlakom, dodatočne hrdinsky tvrdia, ako by oni boli vzdorovali, keby mali na to príležitosť. Dnes rizika niet, a tak chodia predvádzať svoju odvahu na bezpečné protestné zhromaždenia. Hodnotia naše správanie v minulosti a na základe hluku, ktorý robia, sa im zdá, že sú odvážni. Keď som sa svojho času zhováral s nemeckým kancelárom Willym Brandtom o tom, ako sa Nemci vyrovnávali so svojou minulosťou, povedal mi. Mali sme odborníkov i ústavy na skúmanie minulosti, ale z papierov sa okolnosti, dôvody a motívy konania človeka nedozviete. Najistejší spôsob, ako zistíte, kto sa ako správal v minulosti, je sledovať, ako sa

<sup>1</sup> <https://slovensko.stvr.sk/rubriky/aktualne-rubriky/banasoviny/443973/odvaha>

*správa dnes. Veru tak. Minulosť každého spoznáte podľa toho, ako sa správa dnes. Ten kto bol slušný a poctivý aj za totality, je slušný a poctivý aj v demokracii, kto bol podvodníkom, zlodejom a klamárom v minulosti, je ním aj dnes. Platí to ale aj naopak. Tí najväčší dnešní kriklúni by boli rovnakí kriklúni aj za starého režimu, najväčší dnešní novinárski antikomunisti by vtedy boli čelnými komunistickými propagátormi. Povahu človeka režim nemení. Šplhúň a nenávisťník bude rovnaký za každého režimu. Nepamätám si slovenského herca či herečku, ktorí by prejavili aktívny odpor voči starému režimu. Teda za starého režimu. Zmohli sa len na šomranie v bezpečí súkromia tak ako my všetci ostatní. Tie najobsadzovanejšie herečky a herci za Husáka dnes najviac broja proti časom, v ktorých patrili k elite. Majú však jedno šťastie. Že sa ich pýtajú len na ich účinkovanie na novembrových tribúnach, nie na to, čo robili do novembra 1989. Preto mám podozrenie, že ich angažovanie sa na dnešných protestných tribúnach je len pseudoodvážne naprávanie si zlého svedomia z čias, kedy mlčali. Najmä u tých najhlučnejších.“*

Vydanie má názov *Odvaha*. Jozef Banáš hovorí síce o odvahe, ale v kontexte toho, že porovnáva časy socializmu a súčasnosť, pričom si všíma mieru angažovania sa občanov v minulom režime a dnes. Jeho závery sú pritom kritické voči určitej skupine občanov. Koho vlastne glosuje?

V prvej časti hovorí o mladých hrdinoch, ktorí chodia na protesty:

*„Dnešní mladí odvážni hrdinovia, ktorí neboli pod tlakom, dodatočne hrdinsky tvrdia, ako by oni boli vzdorovali, keby mali na to príležitosť. Dnes rizika niet, a tak chodia predvádzať svoju odvahu na bezpečné protestné zhromaždenia. Hodnotia naše správanie v minulosti a na základe hluku, ktorý robia, sa im zdá, že sú odvážni.“*

Banáš vraví, že patrí ku generácii, ktorá kľučkovala reálnosocialistickým životom tak, aby sa mohla svojim deťom pozrieť do očí. Hovorí, že neboli hrdinovia, snažili sa plniť si povinnosti a nevytrčať z davu. Pri dnešných mladých hrdinoch prichádza k záveru, ktorý sformuloval hneď na začiatku: *„Nikto nemá právo súdiť svojho blížneho, kým nekráča v jeho šľapajách.“*

V druhej časti sa zamerá na hercov, ktorí zažili ešte bývalý režim:

*„Nepamätám si slovenského herca či herečku, ktorí by prejavili aktívny odpor voči starému režimu. Teda za starého režimu. Zmohli sa len na šomranie v bezpečí súkromia tak ako my všetci ostatní. Tie najobsadzovanejšie herečky a herci za Husáka dnes najviac broja proti časom, v ktorých patrili k elite. Majú však jedno šťastie. Že sa ich pýtajú len na ich účinkovanie na novembrových tribúnach, nie na to, čo robili do novembra 1989. Preto mám podozrenie, že ich angažovanie sa na dnešných protestných tribúnach je len pseudoodvážne naprávanie si zlého svedomia z čias, kedy mlčali. Najmä u tých najhlučnejších.“*

Autor nikoho nemenuje, takže nevieme presne, komu je glosa určená. Najviac konkrétny je pri slovenských herečkách a hercoch, ktorí boli najobsadzovanejší za Husáka a dnes najviac broja proti časom, v ktorých patrili k elite. Zároveň sa angažujú na dnešných protestných tribúnach.

Najobsadzovanejšími slovenskými hercami z obdobia socializmu, ktorí stále žijú, sú najmä Milan Kňažko, Martin Huba, Juraj Kukura, Dušan Jamrich, František Kovár, Oldo Hlaváček, Ľubomír Roman či Jozef Vajda. Z najobsadzovanejších stále aktívnych slovenských herečiek z obdobia socializmu sú to Emília Vášáryová, Božidara Turzonovová, Zdena Studenková, Kamila Magálová, Magda Vášáryová či Zuzana Kronerová. Títo umelci tvorili jadro takzvaných „televíznych pondelkov“ a účinkovali v najúspešnejších československých filmových tituloch či v programoch Československej televízie.

Viacerí z nich sa dlhodobo a verejne občiansky angažujú. Mnohí z nich otvorene kritizujú politické dianie a priamo vystupujú alebo sa zúčastňujú na protivládnych protestoch, najmä Milan Kňažko, Zuzana Kronerová alebo Magda Vášáryová.

Z mladšej generácie, ktorá socializmus zažila skôr v začiatkoch svojich kariér alebo počas štúdií, k hlavným organizátorom a tváram súčasných protestov v kultúrnej obci patria herci ako Richard

Stanke (člen Činohry SND, ktorý patrí k najhlasnejším kritikom vlády na protestných tribúnach), Robert Roth či Zuzana Mauréry.

Nedá sa paušálne zovšeobecniť, že by žiaden z uvedených hercov a herečiek nekládli aktívny odpor voči bývalému režimu, hoci takýchto prejavov z objektívnych dôvodov nebolo veľa.

Napríklad Milan Kňažko protestoval proti socialistickému režimu sériou mimoriadne odvážnych krokov v priebehu roku 1989, ktoré vyvrcholili jeho kľúčovou rolou počas Nežnej revolúcie. V prostredí prísnej cenzúry riskoval celú svoju úspešnú kariéru prostredníctvom viacerých činov. V júni 1989 verejne podporil a podpísal opozičný manifest *Několik vět*, ktorý žiadal prepustenie politických väzňov, slobodu slova, zhromažďovania a koniec prenasledovania disidentov. V októbri 1989 vrátil titul Zaslúžilý umelec, čo bol bezprecedentný čin v celom Československu. Svoj krok odôvodnil hlbokým nesúhlasom s politikou totalitného režimu, obmedzovaním ľudských práv a zatýkaním občanov za ich názory. Pritom vedel, že toto gesto znamená koniec jeho hereckej kariéry. V novembri 1989 sa potom stal tvárou revolúcie, tribúnom masových mítingov a spoluzakladateľom VPN.<sup>2</sup>

Možno tiež pripomenúť, že herci ako celok zohrali kľúčovú rolu v udalostiach novembra 1989. Štrajk umelcov a divadelníkov v novembri 1989 bol popri študentskom hnutí kľúčovým motorom Nežnej revolúcie. Divadlá sa okamžite po brutálnom zásahu proti študentom v Prahe premenili z kultúrnych stánkov na hlavné diskusné fóra a revolučné centrá. Už 19. 11. herci Malej scény SND odmietli odohrať plánované predstavenie a miesto toho prečítali divákovi protestné vyhlásenie odsudzujúce násilie režimu. V pondelok 20. novembra sa v Štúdiu S zišlo zhruba 700 osobností kultúry. Herci na čele s Milanom Kňažkom a Milanom Lasicom oficiálne oznámili, že vstupujú do štrajku na podporu študentov. Slovenskí herci potom chodili do tovární, závodov, kultúrnych domov a na vidiek, kde robotníkom a roľníkom vysvetľovali požiadavky študentov. Týmto krokom výrazne prispeli k tomu, že robotnícka trieda masovo podporila generálny štrajk 27. novembra.<sup>3</sup>

\* \* \*

Z formy aj obsahu monitorovaného komunikátu je zrejmé, že nejde o spravodajstvo ani o program aktuálnej publicistiky podľa § 8 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z., preto sa naňho nevzťahuje ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

V súvislosti s monitorovaným obsahom však môžeme preskúmať, či jeho odvysielanie v kontexte programovej služby Rádio Slovensko ako celku nasvedčuje porušeniu povinnosti podľa § 25 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.

Podľa ustanovenia § 25 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. vysielateľ, ktorý „*nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby*“.

Na rozdiel od ustanovenia § 25 písm. b), ktorý ukladá vysielateľovi povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť v rámci spravodajského programu alebo programu aktuálnej publicistiky, v prípade ustanovenia § 25 písm. a) je vysielateľ povinný zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci celej vysielanej programovej služby.

Pokiaľ ide o povinnosť vysielateľa zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby, môžeme zmieniť s tým súvisiacu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva.

<sup>2</sup> <https://www.upn.gov.sk/sk/milan-knazko-1945/>

<sup>3</sup> <https://www.theatre.sk/vystavy/divadelna-galeria/svet-v-zrkadle-divadla/nezna-89-revolucia-ktora-zacala-v-novembri>

*ESLP v rozhodnutí vo veci Manole a iní v. Moldavsko (rozhodnutie zo dňa 17.09.2009) okrem iného konštatoval, že skutočné a účinné uplatňovanie slobody prejavu nezávisí len od povinnosti štátu nezasahovať do slobody prejavu, ale môže od neho vyžadovať, aby prijal pozitívne ochranné opatrenia, pričom vzhľadom na význam slobody prejavu „štát musí byť konečným garantom plurality“. V tomto rozhodnutí ESLP tiež uviedol, že štát má povinnosť zabezpečiť, aby „verejnosť mala prostredníctvom televízie a rozhlasu prístup k nestranným a presným informáciám a ku škále názorov a komentárov, odrážajúcich okrem iného rôznorodosť politických názorov v krajine“.*

*ESLP v rozhodnutí vo veci NIT S.R.L. v. Moldavsko (rozhodnutie Veľkej komory zo dňa 05.04.2022) uviedol, že „ako sa uvádza v odporúčaní Výboru ministrov CM/Rec (2007)2 o pluralite médií a rozmanitosti mediálneho obsahu..., „pluralizmus informácií a rozmanitosť mediálneho obsahu nebudú automaticky zaručené znásobením prostriedkov komunikácie ponúkaných verejnosti. Vyžaduje sa zaručenie rozmanitosti celkového obsahu programu, čo najviac odrážajúceho rôznorodosť názorov, s ktorými sa možno stretnúť v spoločnosti, na ktorú sú programy zamerané.“ ESLP v uvedenom rozhodnutí zároveň konštatoval, že účelom sankcie uloženej vysielateľovi bola „potreba zachovať prístup verejnosti k nestrannému, dôveryhodnému a rozmanitému politickému prejavu prostredníctvom televíznych spravodajských programov, pričom cieľ zásahu v tomto prípade bol legitímny podľa tretej vety článku 10 ods. 1 Dohovoru“ a zásah tiež „zodpovedal legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10 Dohovoru.“*

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach. Na základe uvedeného je právom vysielateľa vybrať si respondentov či hostí do svojich programov a zostaviť dramaturgiu svojho vysielania podľa vlastného slobodného uváženia. Zároveň však vysielateľ musí zabezpečiť, aby vysielanie bolo v súlade so zákonom č. 264/2022 Z. z., teda v tomto konkrétnom prípade musí zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby.

Na základe formy a obsahu rubriky *Banášoviny* môžeme skonštatovať, že ide o glosu. Glosa je krátky, úderný a zväčša kritický novinársky útvar, ktorý stručne komentuje aktuálnu udalosť, pričom jej hlavnými znakmi sú osobný názor, vtip a prekvapivá pointa. Ide o publicistický útvar fejtonického a polemického charakteru.

Žáner ako taký predpokladá vyjadrovanie subjektívnych stanovísk a hodnotiacich úsudkov, ktoré sú zároveň polemické a kritické, keďže jeho zmyslom je adresátov nielen pobaviť, ale aj formovať ich názor, ovplyvňovať, presviedčať. Za týmto účelom môže obsahovať aj informácie, ktoré sú originálne, šokujúce, znepokojujúce, kontroverzné a využívať pri tom aj obrazné či expresívne vyjadrenia. Takéto prejavy požívajú významnú ochranu v zmysle ústavne garantovanej slobody prejavu.

Vyjadrenia Jozefa Banáša, ktoré zazneli v odvysielanej rubrike *Banášoviny* v časti s názvom *Odvaha*, predstavujú istý typ hodnotenia, resp. kritiky konania určitých ľudí, pričom autorovo a priori subjektívne hodnotenie môže byť pre niekoho kontroverzné či šokujúce.

Pri hodnotení daných výrokov treba brať do úvahy aj fakt, že obsahujú patričnú dávku hyperboly („*Tie najobsadzovanejšie herečky a herci... najviac broja...*“), čo je takisto špecifikum daného žánru. Zároveň treba uviesť, že uvedené kritické výroky na adresu hercov sú pomerne všeobecné (bez uvedenia konkrétnych mien), takže skúmať ich pravdivosť vlastne nie je celkom možné.

Podstatné je, že tieto vyjadrenia, keďže ide o vyjadrenie názoru, nemusia byť nevyhnutne v súlade s reálnou skutočnosťou, resp. skúmať ich pravdivosť či nepravdivosť nie je podstatné z hľadiska zabezpečenia súladu vysielania s ustanovením § 25 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. vysielateľom.

Ako sme uviedli, rubrika *Banášoviny* je autorskou glosou Jozefa Banáša a daný žáner priamo predpokladá vyjadrovanie subjektívnych hodnotiacich úsudkov, ako aj informácií, ktoré sú originálne, šokujúce či kontroverzné. Takéto prejavy požívajú vysokú mieru ochrany v zmysle ústavnej garantovanej slobody prejavu.

V tejto súvislosti pripomíname rozhodnutie ESĽP vo veci MAC TV s.r.o. v. Slovensko (rozhodnutie zo dňa 28.11.2017)<sup>4</sup>, ktorým skonštatoval porušenie článku 10 Dohovoru, teda že Rada pre vysielanie a retransmisiu nepreukázala, že zásah do práv sťažujúcej sa spoločnosti (MAC TV s.r.o.), chránených podľa článku 10 Dohovoru, bol „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ v zmysle tohto článku.

Rozhodnutie sa týka glosy k úmrtiu poľského prezidenta Kaczynského s názvom *Súcit podľa protokolu* odvysielanej 12. apríla 2010. Rada sankcionovala vysielateľa za odvysielanie komentára kritického voči politickým názorom bývalého poľského prezidenta, ktorý považovala za zásah do ľudskej dôstojnosti zosnulého prezidenta. Na jednej strane Rada uznala cieľ komentátora vyjadriť svoj názor a subjektívny postoj k spoločenskej a politickej udalosti prostredníctvom kritiky, sarkazmu a ironie, ktoré sú neodmysliteľnou súčasťou novinárskeho vyjadrovania. Na druhej strane, spôsob, akým komentátor prezentoval svoj názor - teda jeho nedostatok ľútosti nad smrťou poľského prezidenta - podľa Rady porušil povinnosť rešpektovať jeho ľudskú dôstojnosť (problematické boli najmä posledné dve vety: „*Je mi ľúto, ale Poliakov neľutujem. Závidím im.*“).

Súd zdôraznil, že „podpora slobodnej politickej diskusie je veľmi dôležitým znakom demokratickej spoločnosti. V kontexte politickej diskusie prikladá najvyšší význam slobode prejavu a domnieva sa, že na odôvodnenie obmedzení politického prejavu sú potrebné veľmi silné dôvody.“

Súd skonštatoval, že frázy použité v glose sa môžu zdať silné, no zostávajú v rámci prijateľnej miery štylistického zveličovania používaného na vyjadrenie názoru novinára na politické názory, ktoré zosnulý prezident zastupoval. Podľa súdu „*novinárska sloboda zahŕňa aj možné uchýlenie sa k určitej miere prehánania alebo dokonca provokácie.*“ Podľa ESĽP nič v tomto komentári nenaznačuje, že by vysielateľ prekročil hranice slobody prejavu tolerované podľa článku 10 Dohovoru použitím sarkastického tónu a ironického jazyka.

Z uvedeného je zrejmé, že novinárske žánre ako glosa, komentár a pod. požívajú vysokú mieru ochrany. Vzhľadom na to, že ochrana ľudskej dôstojnosti je prísnejšia povinnosť ako objektívnosť, pokiaľ v uvedenom prípade ESĽP skonštatoval porušenie Dohovoru, sme toho názoru, že v posudzovanom prípade treba o to viac prihliadnuť na proporionalitu zásahu do slobody prejavu vysielateľa.

Na základe uvedeného sme toho názoru, že dané názory Jozefa Banáša prezentované v rámci jeho autorskej rubriky *Banášoviny* nie sú takého charakteru, že by vyžadovali vyvažovanie či poskytnutie priestoru na vyjadrenie dotknutých strán napríklad v inom podobnom formáte alebo v inom vysielaní programovej služby Rádio Slovensko. Odvysielanie vydania rubriky *Banášoviny* s názvom *Odvaha* zo dňa 10. 5. 2026 v kontexte programovej služby Rádio Slovensko ako celku, podľa nášho názoru, nenasvedčuje porušeniu povinnosti podľa § 25 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.

\* \* \*

## **ZÁVER:**

V monitorovanom vysielaní programu *Dobré ráno, Slovensko* zo dňa 10. 5. 2026 na programovej službe Rádio Slovensko **sme nezaznamenali porušenie zákona č. 264/2022 Z. z.**

<sup>4</sup> [https://hudoc.echr.coe.int/#{%22tabview%22:\[%22document%22\],%22itemid%22:\[%22001-178958%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/#{%22tabview%22:[%22document%22],%22itemid%22:[%22001-178958%22]})

**Prepis/popis monitorovaného vysielania k Správe o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. (monitoring č. 0028/M/2026)**

**Monitorované vysielanie:** Banášoviny

**Deň vysielania:** 10. 5. 2026

**Čas vysielania:** 07:48 hod.

**Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.**

**časový kód záznamu o cca:**

06:00:00 Správy  
 06:05:25 Dobré ráno, Slovensko  
 (s Adamom Bačkorom)  
 06:13:50 Zamyslenie na dnešný deň (Ivan El'ko)  
 06:19:05 Okamihy knihy Dada Nagya  
 06:25:42 Šport  
 06:33:26 Zelená vlna  
 06:37:47 Bola raz jedna pevnosť  
 07:00:00 Rádiožurnál o 7:00  
 07:20:00 Euroskop (robotické taxi v Záhrebe)  
 07:30:10 Zelená vlna  
 07:41:45 Predpoveď počasia  
 07:48:28 **Moderátor:** „Viac skvelej hudby z Rádia Slovensko aj v nedeľu ráno. Dvojicu Taylor Swift a Post Malone však strieda v tejto chvíli slovenský spisovateľ a publicista Jozef Banáš.“

07:48:36 zvučka Banášoviny

**Jozef Banáš:** „Nikto nemá právo súdiť svojho blížneho, kým nekráčal v jeho šľapajách. Patrím ku generácii, ktorej drvivá väčšina kľučkovala reálnosocialistickým životom tak, aby sme sa mohli sami sebe aj svojím deťom pozrieť do očí. Neboli sme hrdinovia, snažili sme sa len byť slušní, plniť si každodenné pracovné a rodičovské povinnosti a pokiaľ možno, nevytrčať z radu. Kto už bol hrdina? Kňaz Anton Srholec, ktorý si odsedel 9 rokov v Jáchymove, mi povedal, že ani on ním nebol, lebo nešiel do väzenia dobrovoľne. Dnešní mladí odvážni hrdinovia, ktorí neboli pod tlakom, dodatočne hrdinsky tvrdia, ako by oni boli vzdorovali, keby mali na to príležitosť. Dnes rizika niet, a tak chodia predvádzať svoju odvahu na bezpečné protestné zhromaždenia. Hodnotia naše správanie v minulosti a na základe hluku, ktorý robia, sa im zdá, že sú odvážni. Keď som sa svojho času zhováral s nemeckým kancelárom Willim Brandtom o tom, ako sa Nemci vyrovnávali so svojou minulosťou, povedal mi. Mali sme odborníkov i ústavy na skúmanie minulosti, ale z papierov sa okolnosti, dôvody a motívy konania človeka nedozviete. Najistejší spôsob, ako zistíte, kto sa ako správal v minulosti, je sledovať, ako sa správa dnes. Veru tak. Minulosť každého spoznáte podľa toho, ako sa správa dnes. Ten kto bol slušný a poctivý aj za totality, je slušný a poctivý aj v demokracii, kto bol podvodníkom, zlodejom a klamárom v minulosti, je ním aj dnes. Platí to ale aj naopak. Tí najväčší dnešní krikľúni by boli rovnakí krikľúni aj za starého režimu, najväčší dnešní novinárski antikomunisti by vtedy boli čelnými komunistickými propagátormi. Povahu človeka režim nemení. Šplhúň a nenávisťník bude rovnaký za každého režimu. Nepamätám si slovenského herca či herečku, ktorí by prejavili aktívny odpor voči starému režimu. Teda za starého režimu. Zmohli sa len na šomranie v bezpečí súkromia tak ako my všetci ostatní. Tie najobsadzovanejšie herečky a herci za Husáka dnes najviac broja proti časom, v ktorých patrili k elite. Majú však jedno šťastie. Že sa ich pýtajú len na ich účinkovanie na novembrových tribúnach, nie na to, čo robili do novembra 1989. Preto mám podozrenie, že ich angažovanie sa na dnešných protestných tribúnach je len pseudoodvážne naprávanie si zlého svedomia z čias, kedy mlčali. Najmä u tých najhlučnejších.“

07:51:45 zvučka Banášoviny

|          |                                                                                                           |
|----------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 07:51:50 | koniec rubriky                                                                                            |
| 08:00:00 | <i>Správy</i>                                                                                             |
| 08:05:00 | <i>Dobré ráno so Štefanom Chrappom</i>                                                                    |
| 08:08:58 | Rozhovor Štefana Chrappu s gréckokatolíckym kňazom Rastislavom Čížikom o prvom roku pontifikátu Leva XIV. |
| 08:59:59 | koniec záznamu                                                                                            |